

השיעור לזכות משפחת דיקשטיין שי בכל רחבי תבל

מעלת הנרות על פני הקורבנות

הקדמה

פרשת השבוע פותחת בציווי הקב"ה לאהרון הכהן להדליק בכל יום את מנורת המשכן. **"...בְּהֵעָלְתָּךְ אֶת הַנֵּרֹת אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת."** (ח.ב.) ציווי זה מגיע לאחר שהפרשה הקודמת (נשא) הסתיימה בתיאור הקורבנות שהביאו הנשיאים להקמת המשכן.

פירוש

רש"י מסביר בתחילת הפרשה מדוע הציווי על הדלקת המנורה סמוך בתורה לפרשת הנשיאים: **"...בשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה אז דעתו לפי שלא היה עמהם בחנוכה לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקב"ה חייך שלך גדולה משלהם שאתה מדליק ומטיב את המנורה"**.

שאלות

- מדוע חנוכת המנורה היא זכות גדולה יותר מהבאת קורבנות הנשיאים?
- מדוע חלשה דעתו של אהרון מלכתחילה? הוא הרי ידע את המעלות בחנוכת המנורה.

הביאור

- א. בדיוקי הלשון בפירוש רש"י ניתן ללמוד את המעלות של הדלקת המנורה:
- "שאתה" – הקרבת הקורבנות לא התבצעה על ידי הנשיאים, ואילו חנוכת המנורה הייתה על ידי אהרון **בעצמו**.
 - "שאתה מדליק" – הדיבור אל אהרון הוא בלשון הווה, ולכאורה היה אמור להיות בלשון עבר. זאת כדי להדגיש לאהרון **שבכל יום ויום הוא מדליק** את המנורה ובתוספת חידוש על הפעם הראשונה. לעומת זאת הנשיאים זכו לחנוך את המשכן רק ב-12 הימים הראשונים, אך לא בכל יום מחדש כמו אהרון.
 - "מדליק ומיטיב" – הוספת המילה 'מיטיב' נועדה כדי להראות שאהרון ביצע את **ההכנה** (דישון הפתילה, ההטבה) להדלקת הנרות וגם **הדליק** בעצמו. כלומר פעולת חנוכה המנורה הייתה כולה על ידי אהרון, ואילו הנשיאים רק **הביאו** את הקורבנות, אבל מי שהעלה אותם על המזבח בפועל היו הכוהנים.
 - "את הנרות" – הנשיאים חנכו את המזבח החיצון בחצר, ואילו אהרון חנך את המנורה הנמצאת בהיכל, בקודש. ומכאן שלהדלקת הנרות, וחנוכת המנורה יש חשיבות גדולה יותר מאשר קורבנות הנשיאים.

ב. 'חלשה דעתו' של אהרון לאחר שראה שאין לו חלק בעבודות של חנוכת המשכן – את המנורה הדליק בפעם הראשונה משה ביום חנוכת המשכן (ביום השמיני למילואים), ובקורבנות הנשיאים אין לו חלק. על כך ענה לו הקב"ה **"שאתה מדליק ומטיב"** – כלומר שגם הדלקת המנורה על ידי אהרון בזמן 12 הימים של חנוכת המשכן על ידי הנשיאים היא עצמה חנוכת המנורה, ואף נעלית משלהם **"שלך גדולה משלהם"**.

השיעור לזכות משפחת דיקשטיין שי בכל רחבי תבל

מעלת הנרות על פני הקורבנות

ההוראה לחיים

מוסבר שהנרות הם נשמות ישראל – "נר ה' נשמת אדם", וכל נשמות ישראל הם המנורה. עבודתו של אהרון הייתה "בהעלותך את הנרות" – כלומר תפקידו לרומם ולעורר את אהבה לאלוקות בקרב עם ישראל. ולכן אומר לו הקב"ה "חייך..." בלשון של שבועה ומסירות נפש, כדי להדגיש שהדלקת הנשמה של יהודי וההשפעה עליו צריכה להיעשות מתוך תחושה שזה נוגע בחיים שלנו. הדלקת נר ה' של הזולת תלויה וכרוכה בנר' ה' שלנו. באמצעות הדלקת נרות ה' נזכה לראות את הדלקת המנורה בבית המקדש השלישי בקרוב ממש.